

PISTES DE SETMANA SANTA 2023

“Viure amb dignitat i plenitud”

INTRODUCCIÓ

Aquest curs ha estat marcat per la celebració del nostre XIIè Consell, que portava com a lema: *Sembrem grans de mostassa avui*. La preparació d'un Consell sempre és àrdua i difícil, perquè s'ha de compaginar amb la vida quotidiana i els compromisos que tothom tenim. El fruit final val la pena i dona sentit a l'esforç realitzat. És la dinàmica del procés de qualsevol sembra: *Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, criden de goig a la sega* (Sl 125).

Ara ens disposem a celebrar la setmana santa: a recordar la passió, mort i resurrecció de Jesucrist, tot fent experiència en la nostra pròpia vida i el nostre món.

Les paraules que hem triat com a lema: *Viure amb dignitat i plenitud*, són tretes del primer gran document del papa Francesc, *L'alegria de l'Evangelí*, i que és, de fet, el seu programa com a pastor de l'Església. Són unes paraules que donen sentit a l'esforç del treball del Consell, que ens ha fet mirar cap endins del moviment per posar al dia els grans documents d'identitat de l'ACO. Però no hem d'oblidar que tot plegat adquireix el seu sentit en la missió que Jesús ens confia a través de l'Església. I aquesta missió no és sinó una proposta de dignitat i de vida per a tothom, que no ens podem quedar per a nosaltres mateixos sinó que som enviats a compartir-la.

“*Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir*” (Jn 10,10). Les paraules del papa Francesc no són sinó un comentari a aquestes paraules de Jesús. “El bé sempre tendeix a comunicar-se. Tota experiència autèntica de veritat i de bellesa busca per si mateixa la seva expansió, i qualsevol persona que visqui un profund alliberament adquireix major sensibilitat davant les necessitats dels altres. Comunicant-lo, el bé s'arrela i es desenvolupa. Per això, qui vulgui viure amb dignitat i plenitud no té cap més camí que reconèixer l'altre i buscar el seu bé... La proposta és viure en un nivell superior, però no amb menor intensitat: «La vida s'acreeix donant-la i es debilita en l'aïllament i la comoditat. De fet, els qui més gaudeixen de la vida són els qui deixen la seguretat de la riba i s'apassionen en la missió de comunicar vida als altres». Quan l'Església convoca a la tasca evangelitzadora, no fa més que indicar als cristians el veritable dinamisme de la realització personal: «Aquí descobrim una altra llei profunda de la realitat: que la vida s'obté i madura a mesura que hom l'ofereix per donar vida als altres. Això és en definitiva la missió» (EG 9-10).

Us convidem, allà on sigueu, a seguir el camí de Jesucrist.

DIUMENGE DE RAMS

Això va succeir perquè es complís allò que havia anunciat el profeta:

*Digueu a la ciutat de Sió: Mira el teu rei que ve cap a tu;
arriba humilment, muntat en una somera i en un pollí,
fill d'un animal de càrrega.*

Els deixebles hi anaren i feren el que Jesús els havia manat: portaren la somera i el pollí, van posar els mantells al seu damunt, i ell hi va muntar. Molta gent va començar a estendre els seus mantells pel camí; d'altres tallaven branques dels arbres i encatifaven el terra. La gent que anava davant d'ell i els qui seguien darrere cridaven: - *Hosanna* al Fill de David! *Beneït el qui ve en nom del Senyor! Hosanna* a dalt del cel!

(cf. Mateu 21,1-11)

Jesús arriba a Jerusalem. És el final del camí que va decidir emprendre, deixant el confort i l'èxit de Galilea (Lc 9,51). També ara defugirà de fer una entrada triomfal com les dels poderosos (que ho feien a cavall), i triarà entrar muntat en un pollí de somera, animal de càrrega, de feina, signe clar de la seva actitud humil que sempre ha volgut viure, i que el connecta amb la tradició profètica. Desarmat, fràgil i humil s'enfrontarà a tots els poders, que no pararan fins a eliminar-lo. Serà la gent del poble humil i pobre els qui descobreixin en ell algú que ve en nom de Déu a restablir la seva dignitat i la seva vida. Per això expressen la seva joia i la seva acollida.

*Mirant a Jesús humil, com vaig incorporant la humilitat a la meva vida i la meva militància? Quines dificultats hi trobo?

*Miro a les persones humils que m'envolten. Com hi descobreixo la seva dignitat? Com l'expressen?

*Dialoga confiadament amb Jesús, agraint el que has descobert de les preguntes anteriors, i expressa-li el que desitges...

DIJOURS SANT

(Jesús) s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després va tirar aigua en un gibrell i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida. Quan arriba a Simó Pere, aquest li diu: -Senyor, ¿tu em vols rentar els peus?

Jesús li respon: -Ara no entens això que faig; ho entendràs després.

Pere li diu: -No em rentaràs els peus mai de la vida!

Jesús li contesta: -Si no et rento, no tindràs part amb mi. (cf. Joan 13,1-15)

Jesús, ben arrelat en la tradició del seu poble, va celebrar molts anys la Pasqua. Però ha anat descobrint que el pas de Déu per la vida del seu poble, per la vida de les persones, està marcat per voler compartir la seva vida i fer-ho posant-se al servei perquè aquesta vida sigui possible. Els dos gestos de compartir la taula i rentar els peus són els que millor expressen aquest voler de Déu, que Jesús fa seu: *El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seva obra* (Jn 4,34). Per això Jesús comparteix la taula amb gent exclosa i rebutjada socialment, per dir-los que Déu vol compartir la vida també amb ells, com trobem que fa amb Leví-Mateu i els seus amics (Lc 5,27-32) i amb Zaqueu (Lc 19,1-10). Aquest gest els retorna la dignitat i és el principi d'una vida nova. Alhora que serà motiu de comentaris d'incomprensió i rebuig envers Jesús. Compartir la taula i la festa és alhora el símbol del Regne, del projecte de Déu (Lc 14,15-24).

Compartir la taula de la vida sense excloure ningú i rentar els peus de tots els qui estan cansats i ferits per la duresa del camí de la vida, seran signes inequívocs de les seguidores i seguidors de Jesús, el Crist. Al preu d'haver d'assumir també els comentaris d'incomprensió i de rebuig del Mestre... en un món on el que més cotitza és el triomf i la felicitat individual.

*Mirant a Jesús, com comparteixo les taules que la vida em presenta i amb qui? Com m'abaixo per rentar els peus, per servir, a la gent amb que comparteixo temps i espai?

*Mirant les persones que m'envolten, quins gestos i persones descobreixo amb capacitat de *comensalitat* (compartir taula i vida) i de servei?

*Dialoga confiadament amb Jesús, agraint el que has descobert de les preguntes anteriors, i expressa-li el que desitges...

DIVENDRES SANT

Per als jueus era el dia de la preparació, i els cossos no es podien quedar a la creu durant el repòs del dissabte, més quan aquell dissabte era una diada solemníssima. Per això els jueus van demanar a Pilat que trenquessin les cames dels crucificats i traguessin els seus cossos. Hi anaren, doncs, els soldats i van trencar les cames del primer i les de l'altre que havia estat crucificat amb Jesús. Quan arribaren a Jesús, es van adonar que ja era mort i no li trencaren les cames, però un dels soldats li traspassà el costat amb un cop de llança, i a l'instant en va sortir sang i aigua. (cf. Joan 18,1-19,42)

Escollar i seguir el relat de la Passió l'hauríem de fer deixant que ens sorprengui i ens provoqui. Us proposo unes paraules de Lluís Duch, monjo de Montserrat, en un article titulat ***La passió com a antipoder***. *"Sempre hauríem de tenir molt present les paraules d'aquell gran cristià que va ser Soren Kierkegaard; 'ho val la pena recordar un passat que no pot esdevenir present'... El record fet vida personal i comunitària de la Passió de Nostre Senyor Jesucrist és, de fet, la conversió, la pràctica activa i compromesa de la misericòrdia en el concret*

de la nostra existència quotidiana... La Passió de Jesús és el relat d'un immens fracàs, d'una indescriptible feblesa, d'una incalculable condescendència. Això en una societat com la nostra, basada en la competició, l'èxit, el cinisme i la imposició dels més forts, resulta incompreensible i, sobretot, no gens recomanable... Jesús, perquè estima incondicionalment els homes, posa en qüestió l'obstacle decisiu que impedeix que els homes s'atansin a Déu i visquin com a germans. La crítica del poder que s'exemplifica extraordinàriament en la Passió de Nostre Senyor Jesucrist és, doncs, un dels llocs teològics més importants del missatge evangèlic, perquè allí on el poder pretén ocupar el lloc de Déu, allí s'esdevé la destrucció de les relacions d'amor, de compassió, de germanor entre els homes i d'aquests amb Déu. La Passió de Jesús de Natzaret manifesta obertament la passió de Déu pels homes".

Acollim les paraules de sant Pau (Fl 2,5-11) que ens conviden a descobrir el camí de Jesús i a identificar-nos amb Ell.

*Mirant a Jesús, quins aspectes de dignitat descobreixo en la seva passió? I en les meves experiències de passió o creu?

*Mirant les persones que m'envolten, quines experiències de passió descobreixo? Com les viuen, a partir del que expressen?

*Dialoga confiadament amb Jesús, agraint el que has descobert de les preguntes anteriors, i expressa-li el que desitges...

DISSABTE SANT

Arribat ja el capvespre, com que era el dia de preparació, el dia abans del repòs del dissabte, Josep d'Arimatea, membre distingit del Sanedri, que esperava també l'arribada del Regne de Déu, va gosar entrar a veure Pilat per demanar-li el cos de Jesús. Pilat es va estranyar que ja fos mort i féu cridar el centurió per preguntar-li si això era cert. Informat pel centurió, va permetre a Josep que s'endugués el cadàver. Josep va comprar un llençol, va baixar Jesús de la creu, l'emboïllà amb el llençol i el va dipositar en un sepulcre que havia estat tallat a la roca. Després va fer rodolar una pedra davant l'entrada del sepulcre. Maria Magdalena i Maria, mare de Josep, miraven on el posaven. (Mc 15,42-47)

La mort de les persones estimades o en situacions tràgiques i inesperades, molt sovint, ens deixen sense saber què dir. El silenci s'acompanya d'algun gest; de vegades, en el silenci comença un diàleg interior on afloren les preguntes, allò que no entenem, la ràbia... El silenci és un moment necessari, un procés necessari, per anar encaixant el buit i els interrogants, i potser perquè vagi brollant l'acollida d'uns fets que ens sobrepassen i ens fereixen, i potser perquè es vagi fent llum a poc a poc, amb una actitud de confiança en Déu, com a font i meta de la vida. Ens pot obrir a la descoberta que, malgrat participar d'una cultura on tot es posseeix, la vida i el més important d'ella, no ho posseïm ni ho controlem. És la possibilitat de re-situar-nos d'una altra manera davant la vida i les persones. Per Josep d'Arimatea i per Nicodem, la mort de Jesús va suposar enfrontar-se a les seves pors i donar un pas endavant, manifestant-se públicament com a seguidors del Natzaré (Jn 19,38-40)

*Com he viscut el dol en la pèrdua d'alguna persona estimada o en el fracàs d'algun projecte personal i/o de compromís personal? T'han obert a noves possibilitats?

*Mirant les persones que m'envolten, com viuen les pèrdues de persones o els fracassos dels seus projectes o expectatives? Se'ls han obert altres portes?

*Dialoga confiadament amb Jesús, agraint el que has descobert de les preguntes anteriors, i expressa-li el que desitges...

VETLLA PASQUAL

Passat el dissabte, quan ja clarejava el matí del diumenge, Maria Magdalena i l'altra Maria anaren a veure el sepulcre. De cop i volta se sentí un gran terratrèmol: un àngel del Senyor, baixat del cel, havia fet rodolar la pedra i s'hi havia assegut. Resplendia com un llamp i el seu vestit era blanc com la neu. Va ser tan gran el

sobresalt dels guardes, que de l'esglai quedaren com morts. L'àngel del Senyor digué a les dones: «No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. No hi és, aquí. Ha ressuscitat tal com ho havia predit. Veniu a veure el lloc on havia estat posat, i aneu de seguida a dir als deixebles: Ha ressuscitat d'entre els morts i anirà davant vostre a Galilea; allà el veureu. Mireu que jo us ho he dit». Immediatament elles, amb por, però amb una gran alegria, se n'anaren corrents del sepulcre per anunciar-ho als deixebles. Jesús els sortí al pas i les saludà dient-los: «Déu vos guard». Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i l'adoraren. Jesús els digué. «No tingueu por. Aneu a dir als meus germans que vagin a Galilea i que allà em veuran». (Mt 28,1-10)

Quan tot semblava que havia estat un somni meravellós, però un somni, que amenaçava de deixar als i les deixebles de Jesús immerses en el dolor, en el sentiment de pèrdua i fracàs, i potser el ressentiment, la novetat de Déu es fa present obrint nous horitzons de vida. Mentre elles i ells busquen entre els morts, els surt a l'encontre el Vivent! Tal i com els havia dit més d'una vegada però que no entenien. Caldrà posar-se en camí de nou, caldrà anar a donar la bona nova a la resta de companys i, sobretot, caldrà tornar a Galilea, al seu lloc conegut de vida quotidiana, i és allà on trobaran Jesús viu, que els acompanyarà amb una presència nova i definitiva, que els ajudarà a fer un gir definitiu a la seva vida. La por i el tancament donarà pas a una alegria desbordant i contagiosa, que els obrirà als altres i arreu. Una nova vida en clau d'enviament i de missió encomanada per Jesús, com Jesús entenia la seva des del Pare. Una vida rebuda i cridada a la plenitud, com a expressió de la dignitat de fills i filles estimades incondicionalment per Déu. Una vida que voldrà ser testimoni de l'amor viscut i rebut de Jesús, que s'ha de compartir amb tothom, com el millor dels tresors. Però una vida valenta que afrontarà, com i amb Jesús, la novetat perillosa de posar-se al costat dels petits i els empobrits, denunciant tota forma de poder, que sotmet i impedeix la vida de tants fills i filles de Déu, contra el projecte i la voluntat del Déu Veritable.

*Mirant Jesús mort i ressuscitat, quina experiència personal tinc de pas de mort a vida (experiència pasqual)?

*Mirant les persones que m'envolten, descobreixo algun procés pasqual en les seves vides personalment? I en experiències col·lectives?

*Cridats a tornar a la nostra Galilea on Jesús ens promet que el veurem, què haig de cuidar per ser fidel al projecte del Regne de Déu?

*Dialoga confiadament amb Jesús, agraint el que has descobert de les preguntes anteriors, i expressa-li el que desitges...

